

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide ezmezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilatkozatok.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért;
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

Előfizetési felhívás.

A múlt hó utolsó napjával az év első negyedét eltöltöttük, s e negyed alatt vett lap számokból a t. olvasó közönség azon része is tudomást szerezhetett a „Népjog“ értéke és irányáról, kiket csak az év kezdetétől fogva számíthatunk előfizetőink közé! Olvasó közönségünk bírálatának pedig nyugodt lélekkel, bátran nézünk elébe, mert szerénytelenség nélkül elmondhatjuk, miként a „Népjog“ tartalmának bősége, élénksége és értékeségéért, munka, fáradság és költség tekintetében minden lehető elkövetünk; nyugodt lelkiismeretünk feljogosít bennünket arra, hogy olvasóinktól a legkedvezőbb ítéletet várjuk.

Ma már a „Népjog“ nem egy megye, nem egy vidék közönsége, de elterjedtségénél fogva dolgozataikkal a haza legtávolabb vidékeiről is felkeresik elvtársaink.

Éppen e körülménnyel fogva van a „Népjog“nak oly bő tartalma, minővel az országban egyetlen vidéki hetilap sem dicsekedhetik.

Midőn t. előfizetőinknek eddigi pártolását ezuttal köszönetünket fejezzük ki, egyúttal felhívjuk mind azokat, kiknek előfizetése a múlt hó végével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek, s ismerőseik s barátaik körében lapunkat terjeszteni, ismertetni kegyeskedjenek.

Lapunk előfizetési ára marad a régi:

Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 50 kr.

A „NÉPJOG“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

A kereszténység és a zsidóság!

A történelmet azért nevezték már a régiek az élet tanítómesterének, mert az elmúltakból — ki akar — okulhat és tanulságot vonhat le a jövőre nézve.

Nagyon szomorú dolog volna, ha egyedül mi magyarok volnánk azok, kik az orrunk előtt lefolyt eseményekből nem tanulnánk, holott nekünk, ha

előre akarunk haladni és nem vissza, igen is nagy szükségünk van reá.

Lám a zsidóság, két ezredéves hagyományos tapasztalataink okulva, tudta és tudja hogyan és miáltal lehet és kell célt érnie. Jól tudja, hogy az ő anyagiasság, s földi röghöz tapadt lelke, gondolkodási és cselekvési módja, az ő eszményi célok és javak iránt elfásult érzéketlen szíve, nem juthat fölényre soha mindaddig, míg a kereszténység e javak és célokért lelkesül. Ezt — mondom — a zsidóság nagyon is jól tudta és tudja s azért mint a keresztény társadalom esküdt és kéréselhetnül ravasz ellensége minden erejét, mesterségesen szított, dühtől elfogult gyalázatos keblének minden dobbanását, minden lépését . . . a keresztény társadalom megmérgezésére, megingatására fordítja.

Ezen törekvésében azon keresztény zsidó urak, (a kormány meg Ötvös és társai) kik a zsidó materialisticus és atheista elvekkel saturálva az „arany borjuert“ a keresztény erkölcsi és társadalmi elvekkel szakítottak, az erkölcsöt az erkölstelenségnek áldozatul dobva, csak a kézzel fogható tényeken (Rothschild aranyai) szoktak nyargalászni nagy szolgálatot tesznek. Ezek a saktervédők Ezsau módjára, a kereszténység magasztos elveiben gyökerező első szültségi jogunkat, a hitvány, gyalázatos, hitang, lelkiismeretlen, önző, nyomorult, zsidó fajzatnak, egy tál lencsérrel, az átkos mammonért, rutul eladják, mit törődnek ők azon történelmi igazsággal, hogy mindentitt és mindenkor ott, hol és amikor a zsidóságnak a társadalmakban fölényre jutnia sikerült, az mindig a társadalmi rend felbomlását vonta maga után. Mit törődnek az inség a nyomorral, mely azt követni fogja? Hisz ők a tár-

sadalom czélját csakis egyes érdekek kielégítésében, s a vér és pénz adó rendes behajtásában keresik, mit törődnek ők magasabb czélokkal, mit elvekkel, igazsággal? elég nekik ha készséggel viseli rengeteg terheit a nép, ha beadja derekát, s szolgálja az érdeket, melyet neki parancsolnak.

Hanem hát majd itt is teljesül a közmondás! „Ki mint vet, úgy arat.“ Meg fog jönni az idő, mert meg kell jönnie, midőn a férges mag megtermi gyümölcsét; kormányt s a zsidó dédelgető társait saját kezük, saját bűnös intézkedésük fogja megverni. Akkor majd kinyílik szemek azoknak is, kik most vakok, s befogja ismeri mindenki, hogy azon független gondolkodású polgároknak volt igazuk, kik bátran kimondják nemcsak azt, hogy a jelen kormányt kikell adnia „laufpass“ hanem azt is, hogy a kereszténység a zsidósággal nem élhet. Csak adja Isten, hogy a beismerés akkor már késő ne legyen, mert immár bekövetkeztek a napok, melyek nekünk nem kedvesek.

Vizs.

Hogy áll a világ?

Itthon. A pozsonyi marhavásár nagy sikere felett általános a megelégedés, öntudatlanul is éri a közönség, hogy itt a példa azt erősítette meg, miként nem nekünk van Ausztriára, hanem annak van reánk szüksége. Az országgyűlés meg végnapjait éli s már is alig van kerület, hol az új választási mozgalom meg nem indult volna, bármiként nevezétek is magokat, a pártok kétség-telen, hogy mindenfelé a keresztény és zsidó érdek küzdenek egymással. Az utóbbi uralmát akarja még inkább biztosítani, az előbbi ez alól akarja magát emancipálni. A küzdelem kétségkívül heves lesz.

Ausztria. Bécsben nagy az izgalom. Nem a trónörökös — meglehet nagy következményű — utazásának szerencsés bevégzése, hanem az utóbbi napok eseményei folytán. Senki se beszél másról mint a bünt, mondhatnánk üzletként gyakorolt orgyilkosok (Schenk Hugó és Schlossarek Károly) utolsó óráiról; s azon két

nagy horderejű gyűlésről, melyek szinte az utóbbi napokban tartottak. Az egyik tanácskozmányra Bécsnek választó és nem választó polgárait hívták össze a városházához, a végül, hogy tömeges kérvény nyújtassék be a Reichsrathhoz az északi vasut államosítása iránt benyújtott törvényjavaslat elfogadása végett. Kétséget nem szenved, hogy e kérvény a zsidó kézben összegyűlt tőke ellen van irányozva — állítják, hogyha e vasut állami kezelés alá kerül, Bécsváros lakosai évente csak a község két millió forintot takarítanak meg, mely összeg most a zsidó uszorások zsebébe folyik — a gyülekezet czélya nyílt kifejezést talált abban, hogy elnökül Schönerer Reichsrathi képviselő ismert antisemita lett megválasztva. A másik gyűlés határozata Magyarországot ellen irányult, itt egyhangú határozattal rótták meg Nagelschmidt bécsi mézáróst, a ki a pozsonyi marhavásár első napján a polgármestert felköszöntvén, beszédében a magyar miniszterium ótalmát kérte. Egyébként úgy tűnik fel, hogy Bécsben az uszora azon nemét, melyet a zsidó hizlalók és zsidó agensek gyakorolnak, akarták a visszavont rendszabályokkal korlátozni, ez természetesen a mostani viszonyok között lehetetlenné lett. De hát jól van ez így, most már nemcsak mi mondjuk, de a bécsiek is ráfanyarodtak hogy: külön vámterület jöjjön el a te országod.

A Reichsrath ápril 26-án tartja első ülését a husvétii szünidő után.

Németország. Bismark marad; ő lesz ezután is a hatalmas, a mindent intéző minister ha formailag megszűnne is poroszminister lenni. A bizodalmi tanács fellesztése vétetett újra tervbe, elnöke a trónörökös lesz. A bizodalmi gyűlés megkezdte újra működését s a socialista törvény érvényének meghosszabbítását tárgyalja.

Franciaország. Ferry minister a husvétii ünnepek alkalmával Perigord székvárosában beszédet tartott, melyben különösen kiemelte, hogy a kamara bizalommal viseltetik a kormány iránt, s ez kölcsönöz neki tekintélyt, hogy a francia köztársaság vagy a földbiratók köztársasága lesz, vagy egyáltalán megszűnik az lenni. Az európai viszonyokról nyilatkozva azt mondja, hogy a hatalmas az egysúlyt teljesen megzavarták — A napi események legfontosabbika, hogy az Arzini közsébbánya munkások a Stricket beszüntették, ismét munkához látnak, de az üres gyomor nem állván ki a versenyt tőkével, maradt

TÁRCSA.

Holdvilágéji ur!

A. M. V. után.
(Folytatás.)

A nap eredményével teljesen megelégedve csakhamar eltűnt hősünk Portsmouth egyik legkiválóbb „Yachting tailors-and outfitters“ üzletében, hogy rövid időn teljesen átváltozva jöjjön ki onnét, mint kifogástalan Yachtsman. Külső mezeének eme változásával, mintha új lelket is nyert volna, kevélyen lépdelev megvetéssel nézett le minden szembejövő „szárazföldi patkányt.“

Megjelenése másnap reggel valóságos föltűnést keltett a három jó madárnál. Beültek a hajóba. Holdvilágéji ur aggódva huzta meg magát a neki kijelölt helyen s remegéssel várta a mi történni fog.

„All right for ard?“ kiáltott a Vörös, ki a kormányrudat tartotta.

„All right!“ feleli vissza a másik kettő a hajó orráról.

„Up with the jib! let go for'ard!“ A hajó megmozdult s a vitorla rud a tul oldalra csapott át. Holdvilágéji ur kíváncsian nézi mit jelentens ez s hogy jobban láthasson feláll, a hajó ép e pillanatban dőlt oldalára, engedve a vitorla nyomásának s emberünk sulygyent vesztive hoeszát esik a hajó fenekére. Ekkor már társai nem állták tovább a nevetést, hangos hahotába törtek ki. Tompson jól játszott, részvétellel kérdezi neki eset-e baja? „Semmi baj sinca“ nyugtatja meg Holdvilágéji ur, még mindég a hajó fenekéről, fel-tápaszkodva folytatja, azután mentegetődve, „nem szoktam ily kicsi járműhöz.“

Tompson kéz volt a tanácscsal Greedy mongorjék gyárában van elég nagyobb is, csak hogy egysé ily gyors, s jutányos áru.

„Tegnapeste megbeszéltem a dolgot Jónes ural, 700 frtot kíván. De magunk között őszintén szólva, úgy vettem észre, sőt megvagyok győződve, miként 600 frtért megszereshetem“

„Valóban? jól meghálálnám önnek.“ Vála-

szol Holdvilágéji ur csak nehezea titkolva örömet.

„Mennyit ad a báró ur“ sugja a másik.
E nyílt kérdés még emberünket is zavarba ejtette fajának tulajdonságai daczára. Azért gondolkodva szél:

„No nem nézek tiz iontra.“

„A djonön ötvenet“ szól az alkuszhatározottan.

„Ötvenet?“ kérdi Holdvilágéji ur vontatva.

„Természetesen. Akkor megosztotunk a nyereségen, a mint az igazság megkívánja.“

„Legyen hát úgy.“ Sohajt a hős, mert ezt a mulatságot még is olcsóbbnak hitte.

Ez alatt a Kutter nehezkedésén s lassan mozgatva jött. Pompás szél fujt, de a régi szerszám alig halad előre, daczára, hogy minden vitorlájá fel volt vonva.

Holdvilágéji ur nem egészen jól kezdte magát érezni.

„Let's have some gin all round“ kiált a vörös, mire a sovány egy négysegletű ereget s nagyon kétes tisztaságu poharat hozott elő, s megkínálta Holdvilágéji urat. Ez ivott, de még jól sem nyelte az ismeretlen italt, midőn mintha macskák szaladgáltak volna gyomrában a világ felfordult vele látkör, tenger, város összefoltak szemei előtt, örült tánczot járt minden. Szemei elfordultak, fejét kinyújtotta a hajóból s bizalmas társalgást kezdett a tenger istenével, kihez ma köszöntött be életében először. E közben ujonat új tengerész sajkája kiesett fejből s elmerült.

Egy idő múlva a hajó gonosz hanykolódása megszűnt, vitéznük sehogyse tudta magát tájékozni meddig tarthatott a kellemes utazás, de most fejét felemelve örömmel látta, hogy közel vannak a kikötő helyhez.

„Kár, hogy önnek gyomra nem volt egészen rendben“ jegyzi meg Thomson „nagyszerű Raceet mulasztott el.“

„Raceet? hol? mikor?“ kérdi Holdvilágéji ur csodálkozva.

„Látja ön azt a hajót ott kint a távolban.“

„Látom“ szolt a kérdezett személt az ide oda uszkáló hajók egyikére szegezve.

„Az a Lord Godkwowshonak gyorsaságáról ismeretes Yachtja. No azt öt percznél többel teljesen megvertük; hát ha még az időkérpöt-lését is számítanánk, mily győzelem volna az!“

Ha H. ur egy árva betűt sem ismert is a mondatkából, nagyon keveset törődött azzal, mert fülebe csöngött egyre, hogy legyőztek egy valóságos, egy eleven Lordot. A mint egésze lassanként visszatért, hiusága is felébredt.

„Igen, valóban derék egy hajó“ szolt a meggyőződés oly hangján, hogy, hogy a három czimbor a ijedve nézett egymásra, nem lévén tisztába azzal, vajon emberük teljesen buta e, vagy átlátván csinujukat megakarja őket tré-fálni. De ártatlanul bámoló bamba tekintete csakhamar meggyőzte őket az utóbbi feltevés helytelenségéről.

„No mit gondol ön a vételről.“ Kérdi Tompson a mint kikötöttek, s a vitorlákat lebocsájtották.

„Kedvem volna hozzá“ válaszol H. ur, „de“

„Értem, tudom mit akar ön mondani“ szakítja félbe amaz, „csak bizza reám, maj el-rendezek mindent. Hol lakik ön?“

„A Sussex Hotelben, de hát“ „Ne szóljon semmit kérem! mindent legnagyobb megelégedésre ellátok, s délután meghozom a hirt. Még egyet, innét akar ön indulni, avagy szereszek tán hajós legényeket?“

„Valóban némely ügyeim itt tartanak még, azért sziveségével egészen lekötölezz.“

Jól van báró ur. Mint mondom, délután itt leszek.“

„Viszontlátásra.“ Elváltak. Holdvilágéji ur sietett régi tengerészkalapját, új sapkával felcserélni, és azon boldogító tádatban, hogy egy ponpus Yacht tulajdonosává lön H. ur felé tartott.

Mr. Tompson néhány óra múlva meghozta a hirt, hogy Mr. Jones nagynehezen reá állott miként a hajót 600 frtért átengedje. Együttal kézbesítvén az annak rendje szerint kiállított aláírott adásvevési szerződést is, Holdvilágéji

ur fizetett. Mire Tompson előállította a „Skipper-t“ ki ötven és a két hajost, kik fejenként husz-husz fontért a járművet Hamburgba fogják állítani. Hát biz ez nem kevés fizetés, Tompson maga is beismeri, de az előre haladt évadban az emberek még így is megkárosodnak. H. szóhoz sem juthatott, mielőtt csak meg is kísérthette volna kifogást tenni.

„I'll do that job Sir“ jegyzi meg a „Skipper“ egy gyanus kinésű, széles vállu suhanzó „csak Tompson iránti barátságból teszem meg. Pedig ezáltal állásomat veszem. Aber never mind, ötven frtért oda hagyom a Highlyer vezényletét, and dirty cheap tó. Hova állítsuk azt a ladikot.“

„De tisztelt ur“ megkísérti H. ur szólani.

„Semmi köszönet uram, ha szabad kérem: nem önért, Tompson barátságáért teszem. Nos hát mi történik?“

„Szeretném, hogy az a hajó lehető gyorsan Hamburgba legyen. Holnapután reggel magam is ott leszek, ohajtanám ne kelljen várnom reá!“

„Why, the devil J. can! Hova gondol ön, kedvező széllel három nap kell az utazásra, kettő a felszerelésre ez mindössze öt nap, a legjobb esetben.“

H. ur arca megnyullott. Hiszen kedvező viszonyok között 10 mérföldet halad a hajó egy óra alatt, tehát egy nap 1600 kilomert. S ha nem volt is biztos benne, de úgy rémlett előtte, hogy Hamburg alig lehet fölényre. De hát a „Skipper“ tekintélyes fellépése ellen megjegyzést tenni nem volt bátorsága.

„Jól van hát, csak jöjjön oly gyorsan mint lehet. S rögtön tudassa megérkezését, ime e czimen megtalál.“

„All right Sir“ volt a válasz s pár rövid szó után az angolok eltávoztak.

Holdvilágéji ur pedig újra pakolt s huszon-egy óra múlva boldogan, mint a ki dolgait jól végezte, s felfuvalkodottan mint a hogy az „új Ország“ hoz illik, megérkezett Hamburgba.

(Vége köv.)

minden a régi. Lespede tengernagytól a tonkingi harczterőről a legjobb hírek érkeznek.

Anglia. Összes tevékenységét Egyiptom veszi igénybe. Szudánban egyre rosszabb a dolog sőt állítják, hogy Gordon tábornokról az újabb tudósítások azon hírt hozták volna, hogy menthetetlenül veszte van.

Oroszország következtesen folytatja Lengyelország eloroszítását. Megvan tiltva, hogy a templomokban lengyelül imádkozzanak, sőt Wilna és Grodnoban egyáltalán be van tiltva lengyelül beszélni.

Törökország. Az utolsó hetet azon ünnepek töltötték ki, melyeket Rudolf trónörökösünk s neje a trónörökösné konstantinápolyi időzése idézett elő. A szultán vendégeit nemcsak legszívesebben, hanem a régi török uralkodóra emlékeztető fénylő is fogadta. A magas pár már vissza utazóban van.

Olaszország. A római pápa egy encyklikát intézett a katolika egyház valamelyi primás, pátriarchája, érseke és püspökéhez, melyben felhívja őket, hogy a „szabadkőművesek“ címze alatt fenálló titkos társulatok ellen a keresztény hívek között minden lehető elkövessenek. Tudvalevőleg a szabadkőművesek a zsidóság szolgálatában áll, az tette a zsidó befolyást és szellemet uralkodóvá az államok kormányzatában, már-már a társadalomban is. O szentsége belátván a nagy veszélyt, mely azt a zsidóság és ezek zsoldjában levő szabadkőművesi páholyok miatt fenyegeti, felemelte hatalmas szavát ellenük, s erélyes szavakkal hívja fel a kereszténységet tette azok ellen.

Csúdalatos is, hogy a keresztény népek, bármely felekezethez tartozzanak is azok, már rég, de különösen a legújabb korban türek e titkos intézményt, mely céljait titkolja ugyan de munkájának eredményét a keresztény népek pusztulását, a keresztény morál kiirtását minden nép szomorúan tapasztalhatja. Ha egyébként nem volna, századunkban oly intézményeknek nem szabad volna fennállni, melyek célja nem nyilvános: aki céljait nyilvánítani nem meri, annak becsületét csejáj nem lehetnek.

Ha még hozzá tesszük mindehez, hogy a szabadkőműves páholyok ismert nagy mesterei kivétel nélkül zsidók és zsidó barátok, s éppen a párisi páholy nagymestere volt az alliancé d'iraalite elnöke Cremieux: akkor csak üdvözölhetjük a kath. egyház fejének e nyílt felépését, ki példát adott egyéb keresztény felekezetek előjáróinak is, midőn apostoli kötelességét teljesítette.

Trefort minster ur s a rom. cath. papság.

Trefort minster urnak nagy baja van az antisemitákkal, azt mondják pedig hogy confráter: mi nem hiszük mert hát a keresztény morál tanából valami csak ragadt volna reá. Ha úgy tethető a mint szeretné a keresztény, különösen pedig a rom. cath. papokat aligha rabbi képző intézetben nem neveltetné.

De hát azt mondja a példaszó „okokat akar a szarka;“ s ha egyik várban haraguznak a másikban meg nem történnek vele. Így történt hogy Trefort ur emberére talált Zimándy Ignác z Török Bálint lánglelkű papjában.

Az eset a következő: Trefort minster Mielh Jakab képviselővel az országház folyosóján találkoztán, sokott heves, haragos taglejtés között ezeket mondja az utóbbiak: „No megirtam a püspöködnök, hogy rendet csináljon már egyszer, s zabolázza meg egyszer mindenkorra azt a Zimándyt, aki már annyira vakmerő, hogy nem csak szörnyű hangu könyveket mert írni a zsidók ellen, hanem még az ugnevezett antisemita párt botrányos, lázító manifestumját is aláírni merészkedett. Ez hallatlan tulcaponagás! — ezt tüni többé nem lehet s azért határozottan odautasítottam a püspököt, hogy e nevezett, papi hivatásával visszaélő egyént mindenestre s minden áron arra bírja, hogyha személyét s állását veszélyeztetni nem akarja, minden antisemita velleitásával hagyjon föl. Csunya dolog egy kath. paptól, aki a magyar kormány védelme alatt oly kitűnő állást foglal el, folyton a kormány ellen agitálni.“

E nyilatkozatot Zimándy barátai elmondották neki azután felelt nyílt levélben a minster urnak a mint megérdemelte, a levélből közöljük a következőket: „No megirtam a püspöködnök, hogy zabolázza meg azt a Zimándyt“ — mondja Excellentiád Mielh Jakabhoz. — Hát erre ez a rövid feleletem: Jegyezze meg Excellentiád, hogy a kath. egyház bármely főpástorja, bármely néven nevezendő politikai párt vagy kormány kortes szerepére nem fog vállalkozni!

Es jegyezze meg Excellentiád azt is, hogy a „szörnyű hangu könyvek“ szerkesztői ellen való orrosságot nem a kath. egyház főpástorainál, hanem a sajtóbíróság előtt kell keresni. Ha tehát az országoson elterjedt s általános helyesléssel fogadott irataimban vannak oly dolgok, melyeket Excellentiád a sajtótörvényekkel összeütközöknök tartani méltóztatik, akkor, a helyett, hogy az irataim elől hanyatlomok megutamatodva, bármely kath. püspök diszköpnye alatt keresen védelmet, állítson inkább engem a sajtóbíróság elé! — engem, a ki a sajtóperet sohasem kerestem ugyan, de

irataim korrekt szellemének tudatában, nem is félek tőle.

Es vajjon akkor, midőn a zsidóság és szabadkőműveség egymással szövötközve, a szabad sajtó védpajza alatt, bősüzt vad állatként rohanták meg a kath. egyházat, hogy annak alapítóját ép úgy, mint látható fejt, ezt ép úgy, mint összes főpástorait, ezeket ép úgy, mint ha hibeit, ezeket ép úgy, mint a minden oldalról megtámadott Egyház hitelveit, üdvös intézményeit, alapítványait, vagyonát, szertartásait nyilvánosan sárral megdobálják, a nemtelen guny, szűgyenletes pellengézés, ocsmány hazugság bűzhödöt porába tiporák: ugyan vajjon akkor megkeresse-e Excellentiád a zsidók főrabinsait s a szabadkőművesek páholyos nagymestereit? — — — és vajjon határozottan odautasította-e őket, hogy eszközlőjk, hogy zsidó és szabadkőműves hívek, a nemzetek édes anyját arcul többé ne verjék, diszes hajzatát ne tépjék, szűzies ártatlan arculatába többé ne pökösögnök, menyasszonyi ruházatát többé ne szaggassák, hű szavait többé ne keserítsék?!

Ami már Excellentiád ama szavait illeti, melyekkel papi jellegemet s lelkeszi működésemet bírálgatni méltóztatik, Excellentiád ezen eljárását, mint illetéketlent és törvénytelen kello tisztelettel visszautasítani bátorodom, Excellentiád semmiképen sem lehetvén hivatva arra, hogy, föltéve tisztes tejeire saját kezeivel, kegyes főpástorom infuláját, nekem, 28 éves áldozárnak, kath. papi teendőkről, s lelkeszi illenről sat. komoly leczkéket osztogasson, épen én nekem, aki ép oly kavéssá vagyok hajlandó ma Excellentiád szájából elfogadni egyházi oktatást, mint őt év előtt nem voltam hajlandó Excellentiád kezéből elfogadni bármily kitüntetés.

De majdnem kifejejttem e nemes harcz hevében épen a lefontosabbat. Excellentiád annyira haragszik mi reánk antisemitákra, hogy nem csak hivatalos kényszerghettót törekedik alkotni számunkra, hanem ezen kívül még uton ütfélen, hol az utcán, hol az országház folyosóján göröcsösen zárt ököllel méltóztatik fenyegetődni, hogy majd így vagy amúgy az ilyen „egyénekkel, akik a népboldogító, államalkotó, nemzetmentő zsidókra csak haragosan tekinteni is mernek; holott Excellentiád, amint erre hazánk legérdeműsabb fia, vagy, Excellentiád szerent „egyének“ világosan emlékezik, már akkor irt a zsidók ellen, s így már akkor hirdette hazánkban az antisemitizmust, a midőn Istöczkának, vagy Zimándyknak még híret sem hallotta nemzetünk!!! S ha ez áll, akkor Excellentiád eljárása „kettős imputáció“ alá esik! — először azért, mert amit egykor nyilvánosan írni méltóztatott, azt most cselekedeteiben nyilvánosan tagadni kegyeskedik, — másodsor azért, mert amit egykoron önmaga nyilvános iratokban hirdetni méltóztatott, azt most másokban kemény elítéléssel sújtani, kárhoztatni nem röstelli!!!!

Különbön soha se féltsek tőlünk Exc. szeretett zsidókat, mi ugyan soha egy ujjal sem bántjuk őket nem is engedjük bántani: hanem a magyar földet tehetségtünkön képpest iparkodni fogunk a magyar nemzet számára megtartani, mely azt vérrrel szerelte, vérrrel tartotta meg, és semmiféle vérméltó honfoglalóknak átengednie nem hajlandó.

Volna még vajmi sok közölni valóm, de hisz úgy is van meglehetősen biztos kilátásom arra, hogy meg lesznek választva országos képviselőnek, s ha teljesedik ebbeli reményem, akkor úgy is — látjuk egymást közelebről! — látjuk egymást színről színre!! — látjuk egymást „Filippi“ mellett!!! Ki a többiben Excellentiádnak őszinte tisztaszívemből boldog ünnepeket kívánva, kiváló tisztelettel kifejezése mellett vagyok Török-Bálinton, 1884. ápril 8-án Excellentiádnak őszinte polgártársa Zimándy Ignác.

Midőn Trefort minster ur ekként megkapta a mit keresett, körül nézett mint az ordító oroszlan keresvén kit elnyeljen; a plébános ugyan csak körmére koppintott; azokkal nem lesz jó újra próbálkozni s fürkésző szeme a szigetvári káplánra Rathmann Alajosra esett. Ez lesz azután az igazi fogás, nem csak antisemita hanem még függetlenségi párti is. A zsidók alattomos hazug följelentésére állomásról állomásra küldözgeti Trefort ur a pécsi püspök által, sőt most midőn legújában a szigetvári kerület bizalma feleje fordult, s midőn Trefor ur olvasta hogy Rathmannak volt elég önállósága az antisemita párt programot aláírni, egyszerűen áttétette Slavoniába — mint egyszenes tudtára adták függetlenségi antisemita érzelmei s ez iránybani tevékenysége miatt. — Most hát Harcanovcen lelkész-kedik, azaz hogy lelkészkedne, ha egyetlen árva szót, tudna a nép nyelvéről, de nem tud, megfosztotta tehát a minster dühe a magyar papot hivatásának teljesíthetőségéről, elüzte hazájából, s megfosztotta ott a népet a vallás vigasztól. Hanem hát a vallás ügy rovására üzött politika, reméljük megfogja boszulni ma-

gát, hiába zárta el Trefort ur Rathmann a magyar választóktól, azok bizalma megfogja ötöt találni számkivetése helyén is, s elküldi a jövő országgyűlésre hogy ezzel több legyen azok száma a kik bizonyosságot fognak tenni az igazságról. Drávamenti.

Szapuló.

Valamelyik görög szentnek azt a keserves feladatot adták fel, hogy töltse meg a danaidák hordóját, melynek nem volt feneké: Németh Ignác polgármester ur is ilyesmire vállalkozott, midőn elvállalta, hogy szolgál a zsidóknak a zsidó arrogantiának, hatalomvágyának a zsidó zsebeknek, melynek szinte nincs se feneké, se határa.

Ha keserves volt a görög szent munkája, keserves ám még a polgármester uré is. A polgármester ur egyszer már nagy lelkesedéssel, szigorú elvűséggel, szenvedés és nélkülözések árán feljutott a magyar nép szeretetének tiszta légkörébe, s nem is a népen mult, hogy érdemeinek jutalmául el ne nyerje a legszebb jutalmat, melyet a polgárok adhatnak: az országgyűlési képviselői állást a nép bizalmának és szeretetének jeleül.

Ámde a lépcső utolsó fokán elbotlott... elbotlott, s lezuhant oda: honnan többé nem igen lehet ismét feljutni.

Hiába dicsergeti a „Somogy“ a lelkes polgármestert, tudja mindenki, hogy a „Somogy“ dicserete már csak a „hatalomhoz“ szelidülnek járó obligát cirógatás: a nép pedig tudja jól, hogy az ő érdeke nem a zsidó érdeke, s aki az utóbbiakért feláldozza a nép érdeket, az legyen zsidó, de ne kívánja, hogy azért még külön meg is tiszteljék.

A kaposvári választókerület függetlenségi választói nagy gyűlést tartottak; ott kimondták, hogy a párt ezental az antisemita függetlenségi elnevezést veszi fel, s bizottságot választott, melynek feladatává tette, hogy ilyen elvű jelöltet keressen.

A gyűlésen ott volt Németh Ignác ur is, nem szólt semmit, a határozatot tudomásul vette; e hallgatással a nép egyes lelki gondolkozásánál fogva azt hitte, hogy a párt határozatba belenyugodott — még a bizottságba is bele választották; amint aztán az első bizottsági gyűlést tartották, Németh ur és két-három társa nem áttalták megtámadni a népet, a függetlenségi pártot — a zsidók érdekében.

Sokan azt mondják: a kormánypárt érdekében, hogy a pártot megbontsák, s a miniszter jelölt utját akadálytalaná tegyék.

Akár egyik, akár másik. Mindkettő renegát politika, melynek jutalma nem a nép szeretete szokott lenni.

Pedig a nép hatalmas! s ki a közvélemény árjának elébe fekszik: azt elseprí az áradat! Szerencse, hogy Németh urék gyllene legények arra, hogy ez áradatnak ellenálljanak, el fog az seperi felettük úgy, hogy többé nem lesz, ki csak nekükre is visszaemlékezék. Egyébként a mesterkedést szemmel tartjuk s mikor szükség lesz, mi is ott leszünk.

Soha se hittük volna, hogy oly kerület is van széles Magyarországon, hol még Ütvös Károly is jelölt lehet az eszlári per óta, — s most kitudódik, hogy csalódtunk, mert a z ország fővárosában van oly kerület, hol a zsidók numericus többségben vannak.

Hallatlan: mintha már nem is Magyarországon, hanem Lengyelországban volnánk.

Erre tessék cadentiát mondani Szukits meg Riba uraiméknak, kik a Németh Náci révén ugy bele szerettek a zsidókba!...

Persze! hogy nekünk ez még nagyon csodálatos, hogy köser kortések, köser választók intézék hazánk sorsát, az ország házába hirdett egyének megvett alakjait plántálják be a képviselők közé. de hát mi „Somogy országban“ vagyunk. hol a zsidó, bár iparkodik nyakunkra nőni, s oly tisztes polgártársaink poharába is, minők az emlitettek, szinte kezd már becsöppögteti a bődít, tántorító szert: ide bizony soká ér el a khüzponti iroda aranykora midőn Ütvösök nevét itt is a többségben levő zsidóság éltetheti.

Hanem azért vigyázzunk! mert a főregnek természete a szaporaság; tartuk tisztán szívünket és lelkünket, mert a főreg ott szaporodik, hol elemébe juthat — a piszokba!

Téhat a fővórost! es annak Ghettoját az Erzsébet várost illeti a hallatlan „dicsőség“, hogy színhelye lehet az Ütvös Károly diadalmának, s része lehet mindazon grojszartig Geséhrsznek, melyet a két sakter párt egymással való mérközésben elkövet.

Vannak, kik azt állítják, hogy dacára Ütvös ur érdemeinek, mely főleg abban áll, hogy nagy az ismerettség a dacterek körében, nincs mit biznia jerichói táborában, mert a jebuseusok nagyrésze, főké a phariseusok, sehogy se akarnak még „szinből se“ eltérni a már Palesztinából magukkal hozott elvtől, hogy „a hatalommal kell tartani“, főleg ha az is zsidó: Ütvös ur pedig ez egyszer zsidóival mégis csak a hatalommal áll szemben, nem

mintha az a hatalom a zsidó védő ellen nagyon törne, de hát most utjában áll, s különben is hisszük, hogy még a Tiszapártnak is van annyi magyar érzeke. hogy Ütvös urat, megveti. Majd megállassuk, a két sakterpárt közül melyik ulti meg a diadalmot: ha Ütvös nem, akkor biz' ő is csak beláthatja hogy: „E nagy országban e kívül, nincsen számodra hely“

Választási mozgalmak.

A csurgói kerülethez a mult hét folytán Somssich Pál orsz. gyűlési képviselő ur megírta beszámoló nyílt levelét, melyben az egyesült ellenzék politikáját fejtegetve, erőteljes vonásokkal rajzolja azon válságos politikai és pénzügyi helyzetet, melybe a nemzetet a Tisza kormány 9 éves uralma döntötte.

Somssich Pált tartják a Tisza kormány-nyal folytatott hosszas eredménytelen küzdelme kifárasztotva, s e levélben, midőn választóknak beszámoló, kijelenti egyuttal férfias nyíltsággal, hogy többé agg kora és kedvezőtlen egészségi állapota miatt és még az imént említett oknál fogva is, mandatumot sem Csurgón, sem máshol nem vállal.

Somssich Pálnak a képviselői állásától való megválasztását, bár nagy vesztéségnek tartjuk a magyar országgyűlésre nézve, azonban ugy hisszük, hogy ő ezzel a közéletben való szerepléstől nem váل meg; hisszük, hogy a főrendiház kitűnőségei között méltó helyét rövid időn elfoglalhatja.

A csurgói kerületben ennél fogva a választó közönség közt mozgalom támadt új képviselő kijelölés végett; a csurgói kerületben tudvalevőleg a függetlenségi párt oly óriási többségben van, hogy ott bármely más párt főképpen pedig a kormánypárt igen vékony reményvel bírhat, még netaláni jelöltjének „tisztelességes bukására is,“ mert győzelemről szó sem lehet.

Egyetlen egyszer választott e kerület egyesült ellenzékét, de ezen választás nem sem volt a párt győzelmé, hanem kizárólag Somssich Pál személyé-é, kiben a megye nagy fiát tisztelte meg e kerület bizalmával. Eppen ezért csak rövid ideig tartotta magát a hir, hogy dr. Andorka Elek kormánypárti programmal lép; ma már e jelöltség híre elmutt, nem beszél róla senki, mert Csurgón kormánypárt nincs is, minél fogva: de strygiis. quae non sunt nulla mentio fiat.

Mult vasárnap, e hó 20-án a függetlenségi párt elnöke, Nagy Sándor ügyvéd hívott össze párt értekezletet Csurgóra, mely alkalommal a kerületi függetlenségi párt legfőbb vezetői egyénei jelenek meg. Nagy Sándor elnök az értekezleten Irányi Dániel egy levelét olvasta fel, „ki a kerületnek jelöltül, Helly Ignácot, majd Odescalchy Arthur herceget ajánlotta.

A jelenoltak azonban 4—5 egyén kivételével azonban meg nem nyugodtak, hanem Kis S. Ferenc és Polgár János választók indítványára egy szívrrel lélekkel kijelentették, hogy a csurgói kerület függetlenségi választói antisemita függetlenségi jelölt mellett kívának sorakozni s jelöltül azonnal kis kiálották Szalay Károly kaposvári ügyvédet s a „Népjog“ szerkesztőjét. Ennek megtörtével a Nagy Sándor udvarából, hol az értekezlet tartott a fent emlitett 4—5 egyén kivételével el is távoztak. E kijelölést a csurgói függetlenségi antisemita párti választók nagy lelkesedéssel vették tudomásul s még az nap Csurgón új értekezletet tartván, a jelölésnek az egész kerületben való közhírré tételét határozták el. Bámulatos volt az a lelkesedés, melylyel a csurgói kerületi polgárság ezen jelölés ügyét felkarolta, s mellyel minden ember a rábizott feladatot teljesítette: csak e kivételes buzgalom és lelkesedés tette lehetővé, hogy már szerdán, e hó 23-án egy csurgói kerületi deputatív tiszteletgett Szalay Károlynál Kaposváron, mely őt a csurgói kerületbe képviselő jelöltül meghívta. A deputatív a csurgói kerület egyes községeinek küldötteiből állt, képviselve voltak a legközelebbi és legtávolabbi községek egyaránt; a küldöttség vezetője tolmácsolta a kerületi választók érzelmeit, felkérte Szalay Károly urat a jelöltség elvállalására, kinek Szalay Károly a küldöttség lelkes élnjezései között igenlő választ adott.

Ezután Szalay Károly, most már mint a csurgói kerület képviselőjelöltje a deputatív tagjait barátságos ebédre hívta meg, melyben részt vettek Gruber János ur a szilli kerület orsz. gyűlési képviselője, Szép Dénes, Csondor János, Kovács Aurel urak is.

Az ebéd folytán Gruber János ur köszöntötte fel remek beszédben Szalay Károlyt, majd Szép Dénes ur a csurgói deputatívot és az otthon hagyott választókat, mire Szalay Károly emelkedett fel, s mondott néhány érzelmet teljes köszönő szót a megtisztelő bizalom és szeretetért, melyet neki a csurgói kerület küldöttei hoztak tudomására. Szavai mély hatást tettek a jelenoltakra, s az ez által keltett érzelmeik behatása alatt emelt szót a nagy-martoni bíró s mondott egy szívből jövő gyönyörü felköszöntést Szalay Károly képviselő jelöltre, minőt még egyszerű polgárembertől soha nem hallottunk. Hasonlatot mondott az „írásból“, hogy midőn az apostolok a Generareth taván halásztak sokszor vetették ki hálójukat eredménytelenül, végre megjelent köztöttük az Üdvözítő, ki új lelket öntött beléjük, hogy ne csüggedjenek! A bátorításra újra

Ezen felh jelenvén, a tójának meg képviselő ur melyet hissz meg, a válgatni, Grubcyklus alatt haza, a függnek érdekédekhez homindezkert előtt elismer.

Rég tudj Gruber urat között válas hetséges, el nek tartjuk ő fogja kép.

Figyelme barátainkat új országgy tossab érde lésen, s hog szerződések törvény, n nemzeti füg főrendiház formája füg hivatva azo lyeket a k kivetéssel o talán legfők lehet tehát választókn viselni a sz

hálót vetettek jutalmazta a a csurgói vá eredménytele mert a haza nem tudták; zítő, ki őket c hitben vanna választók álta diadalra jutá fogja jutalm a csurgói k párti jelöltje. Lelkes élj konyöntötte f erszendetlen f az igét és őt. Ezután a d gukat Szalay gyk körében Jerek foszte lemes társalg szívélyes buca latta haza távo. Ma már a roly antisemita genetik, s legu zelmet bizony és lelkesedés ben meg fog jelölt, hogy i zsidét megf értezet napj ján fog a pár A szill megindult a ségi párti ve felhívást kap. Tisztelet po gyűlési ctyku anak szükség közönség a l zást nyerjen intézkedések nyos jogok le tői jognak a ez által a né. A szilli va sem maradt tomos, akn ki s ezáltal választókor koozkatassa alulirt intéz polgártárs, h getlenségi 4 évi május hó letet tart, mel 1-ór Grube moló beszéde ülészekim tö 2-ór Képn 3-ór a kép kábonösen a állásának kin 4-ór A vád czéljából szül nak községek 5-ór Egyébe. Tisztelet p zászló nehéz zületlen bu zafias kérel irott intéző hataridőben jelenésével t társakat, me is meghívni. Hazafüni

hálót vetettek, s ez uttal fáradságukat bőven jutalmazta a bőséges fogás. Így vannak ők is a csurgói választók, sokszor küzdöttek már eredménytelenül, már már el is csüggedtek, mert a haza szomorú sorsát megváltoztatni nem tudták; ámde él az ő szívükben is az Údvizítő, ki őket csüggedni nem hagyja, s most azon hitben vannak, hogy Szalay Károly és csurgói választók által vallott elveknek a hazában való diadalra jutása az ő fáradságukat bőségesen fogja jutalmazni. Elteti Szalay Károlyt, mint a csurgói kerület antisemita függetlenségi párti jelöltjét.

Elkes éljenés után még Gruber János ur köszöntötte fel a Népjog szerkesztőségét, kik ernyedetlen buzgalom és kitartással hirdetik az igét és örökönek a nép javain.

Ezután a deputáció tagjai bemutatták magukat Szalay Károly ur családjának, s a hölgyek körében is a magyar népet jellemző schvareskes fésztelenség és tisztességudással kelemes társalgás közben töltötték az időt, míg szívvelyes bucsut vettek, hogy az 5 órai vonat haza távozzanak a nyert kedvező válasszal.

Ma már a csurgói kerületben Szalay Károly antisemita függetlenségi jelölt zászlói lengenek, s legújabb tudósításaink szerint a győzelmet bizonyosabbá teszi a népek buzgalma és lelkesedése. Rövid időn a csurgói kerületben meg fog jelenni Szalay Károly képviselő jelölt, hogy pártját szervezze és program beszédét megtartsa községenként. A szervezkedő értekezlet napja proklamálták és falragaszok után fog a párt tudomására hozni.

A szilli választó kerületben is megindult a mozgalom, honnan a függetlenségi párti végrehajtó bizottságtól következő felhívást kaptuk.

Tisztelt polgártárs! Az 1881/84-iki országgyűlési ciklus immár befejeztetéséhez közeledvén, annak szükségére állott elő, hogy a tisztelt választó közönség a legközelebbi teendők felől tájékozást nyerjen és egyttal mindazon előkészítő intézkedéseket megtegye, melyek az alkotmányos jogok legfontosabb és legszebbje: a választói jogok a haza időre történő gyakorlását s ez által a népakarat diadalát biztosítja.

A szilli választókerület függetlenségi pártja sem maradhat tovább tétlenül, nehogy az alattomos, aknamunka meglepetéseinek tévesek ki s ezáltal 9 évi veritékes küzdelem árán a mult választások győzelmesen felemlt zászlója diadalit kocsikéntassa; — miért is a tiszteletteljesen alulirt intéző bizottság értesíti önt, tisztelt polgártárs, hogy a szilli választó kerület függetlenségi 48-as balpártja, Szillban folyó 1884. évi május hó 11-én d. u. 3 órakor nagy értekezletet tart, melynek tárgyai lesznek:

1-ör Gruber János országos képviselő ur beszámoló beszéde az országgyűlés legközelebbi lefolyt ülésének történetéről.

2-ör Képviselőjelölés, melynek megtörténte után 3-ör a képviselőjelölt programbeszéde s ebben különösen az antisemitizmusra vonatkozó pártállásának kimutatásai.

4-ör A választási küzdelmek egyöntetű vezetés czéljából szükséges állandó intéző bizottság tagjainak községenként történő megválasztása.

5-ör Egyéb netán szükséges intézkedések.

Tisztelt polgártárs! Önnek a függetlenségi zászló nehéz harcában, — a multban kifejtett önzetlen buzgalma és elvhűségéhez azon hazafias kérelemmel fordul a tisztelettel alulirtó intéző bizottság, hogy a fentebb jelezett határidőben tartandó értekezletet becses megjelenésével megtsiteleni, s arra az összes elvtársakat, nemkülönben pártunk újabb hivatit is meghívni sziveskedjék.

Hazafiai üdvözléssel:

A szilli választókerület függetlenségi pártjának ideiglenes intéző bizottsága.

Ezen felhívás külön lenyomatokban is megjelenvén, a kerület minden függ. párti választójának meg fog küldetni. Gruber János képviselő ur meg fogja tartani beszámolóját, melyet hisszük, hogy hova a képviselő ur elmegy, a választók nagy tömege fog meghallgatni. Gruber János a lefolyt országgyűlési ciklus alatt oly képviselőnek bizonyult, ki a haza, a függetlenségi elv s választó kerületének érdekét szívén hordta, a legfontosabb kérdésekhez hozzá szökött, hatással, értelemmel: mindezekért az országában minden párt előtt elismerést és tekintélyt vívott ki magának.

Rég tudjuk azt, hogy a szilli választók, kik Gruber urat nagy lelkesedéssel, sok küzdelem között választották meg, ma is rajognak tehetőség, elvhi képviselőjükrét, a kétségtelennek tartjuk, hogy a jövő országgyűlésben ismét ő fogja képviselni a szilli választókerületet.

Figyelmeztetjük szilli kerületi elvtársainkat barátainkat, de az összes választókat, hogy az új országgyűlési ciklus alatt a nemzet legfontosabb érdekei kerülnek szóba az országgyűlésben, s hogy többet ne említsünk: a közös szerződés felmondása s új tárgyalása, azon törvény, melynek miként való megoldásától nemzeti függetlenségünk ügye van függővé téve, főrendiház reformja, melytől törvényhozásnak formája függ; ezenfelül az országgyűlés lesz hivatva azon elbirhatlan bajokat orvosolni, melyeket a katasztrófi törvény alapján való adó-kivetéssel okozott a Tisza kormány, éppen és talán legfőképpen a dunántúli megyékben, nem lehet tehát közönyös különösen a függ. párti választóknak, vajjon ki fogja érdekeiket képviselni a szilli kerületben.

Még egy igen fontos kérdés is szőnyegre fog kerülni: a zsidó kérdés.

Nem szükséges e kérdés fontosságát e helyen fejtegetnünk, minden elvtársunk és olvasónk ismeri a Népjog álláspontját e kérdésben, de tudja azt is, hogy ez ország ezernyi baja között egyik leggonoszabb, légvésztöbbsz a zsidó.

Néptünk szegényedése, pusztulása az erkölcsök lazulása elég kiáltóan beszélnek a zsidóság sáska hada ellen, tudja mindenki, hogy ez az a vampyr, mely a nemzet erőt kiszívja, ez az az átkos hatalom, mely a keresztény népek haladásának s különösen nálunk, még nemzeti függetlenségünk kivívásának is ellenáll.

A zsidóság ily rendkívüli pusztítása és átkos befolyásának megsemmisítése czéljából alakult meg a függetlenségi antisemita párt s mi meg vagyunk legilletékesebb helyről bizva, hogy addig is mig Gruber János ur választói előtt előszóval politikai meggyőződésének kifejezést ad, kijelentsük, hogy Gruber János ur a függetlenségi-antisemita párt elveit vallja s a jövő országgyűlésben e párt soraiban kívánja helyét elfoglalni.

Meg vagyunk ennél fogva győződve, hogy a szilli választók egy akarattal, lelkesen fognak Gruber János jelöltsége mellett sorakozni.

A tabi kerületben ugyancsak antisemita-függetlenségi párti mozgalom indult meg; legújabb hírek szerint S z e m n e c z Emil ur jelöltsége képezi sok elvtársunk óhajításának tárgyát. Részünkről kiválóképen ajánljuk e tehetséges, lelkes elvtársunk ügyét a tabi kerület választói figyelmébe.

Szigetváron pedig Rathman János r. kath. segédlelkész nevét hangoztatják, mint függetlenségi antisemita párt jelöltjét. Figyelmeztetjük t. olvasóinkat lapunk más helyén e jelöltségről irtakra.

H I R E K.

— **Eljegyzés.** Bezeredy Miklós zalamegyei birtokos a mult napokban jegyezte el Juhász Vilma kisasszonyt Juhász Kálmán pusztakövácsi birtos ur kedves és mivel leányát. Legeyenek boldogok!

— **Sárközy Vincze,** somogy megyei birtokos, meghalt. Kiterjedt, előkelő család ivadéka volt, kiknek hagyományait az elhunyt is tiszteletben tartotta: becsületes, jó ember volt, ki nemes származásához méltóan is élt. Gyermekei és számos rokona, jó barátja siratja elhunytát. Nyugodjék békevel!

— **Kováts Sebestyén József** ipoly-pásztói református lelkész, Kováts Sebestyén Gyula somogy megyei tanfelügyelő édesatyja, e hó 22-ikén meghalt.

— **Szentgyörgynap.** Különös egy nap, melyet sorsa kijelölt a kalendáriumban, hogy várva-várja az, ki vig névnapra megy e napon, s irtózzék tőle az, kinek ilyenkor van — a fizetési terminusa. Egyébként ez a nap a házi urak nevenapja, s a szegény lakók nagypenétekje; mert hát nagy baj az is, ha fizetni kell, de nagy baj ám a hurczkolódás is. Azt tartják, hogy két hurczkolódás felér egy elgégessel. Persze, hogy a falusi ember ennek nem igen van kitéve. mint mi, szegény városiak, de ha egyszer falun hurczkolódnak, ott már aztán baj szokott ám lenni igazán; mostanában van rá eset elég — a lapok hasábszám hozzák a híreket, hogy majd ezt, majd azt a birtokost hurczkolódtatta ki az ősi házból a zsidó... Lesz-e valamikor oly szentgyörgynapja a magyarnak, mikor majd a zsidó hurczkolódik ki innen Palesztinába!...

— **A kaposvári kereskedők,** dacára a rabbinus erkölcsökének a keresztény előbbkelő kereskedők befolyására elhatározták, hogy vasár- és ünnepnapokon délután 3 órától fogva boltjaikat bezárják s e határozatukat falragaszokon adták tudtára a közönségnek. Hanem a rabbi felszólalásának mégis volt némi eredménye, a zsidók és zsidóbarátok között, mert mindjárt az első vasárnap következő boltosok nem tartották meg a közös határozatot: Schlézinger lisztes, Krausz üveges, Kohn Bernát, Svarecz Móricz (a városi házi korcsma épületben) Hirsch szatócs és ezetes. Brett divatárusok, Mohácsi hengermalom liszt kereskedés, Hönig Dávid, Weisz Lipót, Lebl H. Inselt Manó, Svarecz Salamon, Simon Szigfrid, Szukics János, Lang Jakab, Kohn Miksa. Megjegyezzük, hogy e névsor nem teljes, csak kiket tudósítónk sáta közben megjegyzett. Jövőre teljesebb névsorral szolgálunk t. olvasóinknak, hogy megjegyezhessek azokat, kik a keresztény vevők ünnepeit nem respectálják.

— **Horváth Boldizsár,** ki az 1868-iki perrendtartást minister korában megcsinálta s ezzel a magyar törvénykezést évtizedekre tönkretette, ki ezután a herceg Eszterházy féle javak zárgondnoka lett, legújában állásától felmentett. A zsidók hivatalos lapja a Pester Lloyd ugyan igyekszik demantálni az összes lapok azon megjegyzését, hogy az elcsapásnak politikai indokai volnának, de tény, miként a herceg és Horváth B. között a differencia az utóbbinak zsidóiprati magatartásából támadt. Horváth B. képviselő is, soha az országában, bár a legfontosabb ügyek tárgyalattak, meg nem jelent, — egyedül akkor, ha a zsidók érdeke kívánta, mikor aztán óraszám tartotta a beszédeket; legutóbb a keresztény-zsidó párosodási javaslat tárgyalásánál. A herceg belátta, hogy ki a zsidóknak és a zsidó árendásoknak olyan nagy barátja, az nem barátja a keresztény hercegnek, s Horváth Boldizsár elbocsájtott. Nagyon helyes, hogy nagyjaink ily ecclatáns módon mutatják meg azt, hogy a kereszténységnek is van ereje, ha a zsidó-barátok ellen kell saját érdekeinket védenünk; vajha a nagyok példája a kisebbek előtt utánzásra találja. Az Eszterházy zárgondnokság Bobics apát urra, a jogügyek igazgatása pedig dr. Hoffmann Pál egyetemi tanár urra bízott.

— **Zsidók bünkrónikája.** A zsidó faj jellemének felismerésére a legudományosabb etnographiai — historiai munkánál is sikeresebb eszközül szolgálnak a naponkénti rendőrségi és törvényszéki rapportok. Legnagyobb részét zsidók viselt dolgaival foglalkoznak azok, — különösen a nagy városokban, például Budapesten, a hol a lakosság folyton szaporodó nagy száma, a fejlettebb ipar és kereskedelem a család és szédelgésnek tágasabb tért nyújtanak. Meggyőződtetik erekből mindenki, hogy a jogtalan vagyonszerzésre (csalás, orgazdaság, hamis bukás stb.) irányult büntényeknél a zsidó faj illeti meg az országnak rész. E büntényekből 80—90 százalék esik a zsidóságra. Meggyőződtetik ezekből mindenki, hogy a zsidó morál az egész világon egy és ugyan az, a mi Magyarországon: pénzt, vagyont szerezni bármilyen módon, bármilyen utakon. Bűnös ember akad elég minden nép faj körében. Midőn azonban azt tapasztaljuk, hogy — mint például Budapesten, az ország fővárosában a lakosságnak egy ötöd részét tevő zsidóság az elősorolt büncelemeknyekben egy maga oly roppant számban 80—90 százalék szerepel, — midőn azt látjuk, hogy a törvényszékek legnagyobb részét zsidók ügyével kénytelenek foglalkozni: hát bizony elgondol ez arra, hogy a zsidó kérdés fenlété igazoltnak, törvényhozási megoldása elodázhatlannak tekintessék s felvetessék a kérdés, van-e lehetőség arra, hogy a talmudi morállal saturált népfajnak a zsidó tanokkal homlok egyenest ellenkező, krisztusi hitelveket — önzetlenség, felebaráti szeretet, lelkiismereti szabadság — valló keresztény népfajokkal való amalgamistója keresztül vihető-e, szükséges-e, czélzerű-e? E kérdések megoldása a jövő törvényhozás egyik legfontosabb feladata lesz.

— **Póru jár zsidó betörők.** Szluha Antalné földbirtokosnőnek Budapesten, a bástya utcában levő földszinti lakásába tolvajok törtek s a felfeszített szekrényekből nagymennyiségű értéktárgyakat loptak el, maguk után hagyva két csomagot, a melyeket valószínűleg már nem bírtak elvinni. A másnap hazérkező család jelentést tett a rendőrségnek, kifejezvé azon véleményét, hogy a tolvajok a hátrahagyott két csomagért az üresnek tartott lakásba a következő éjjel még visszatérhetnek. Csakugyan így történt. A tolvajok ismét eljöttek s behatoltak a lakásba, ezuttal keleztebb mentek, az elrejtőzött rendőrség nyakon csapta valamennyit ott a helyszínén. Az elfogottak egyikében, Löwy Adolf hírhedt zsidó betörőben a rendőrök régi ismerőst találtak s az egész póru jár zsidó kompániát behurczolták a fogházba.

— **Méregkeverő zsidó.** A mult számunkban említett mérgezési eset áldozata ma is él még a kórházban, hol folyton halálküzdelmek közt fekszik; többnyire önkivületi állapotban van, miért kihallgatása eddig lehetetlen volt. A méregkeverő zsidó már a vizsgálóbíró kezén van, hol a rendőrség előtt tett beismerő vallomását visszavonta, s tettét tagadja. Ugy hisszük azonban, hogy ezuttal nem igen fog az neki használni, mert ellene a rendőrség előtt tett beismerésén kívül is sok terhelő adat merült fel. Nevezetes ezek közt az, hogy a zsidó a mérget először almban akarta neki beadni, de az alma megfeketedett a méregtől, s a leány azt romlottan látván, eldobta. Az eldobott almát egy kis zsidó gyerek kapta fel, mit látván a méregkeverő, azt rögtön elvette a gyerektől, s összetiporta.

— **Megszökött zsidó betörő.** Feder Salamon hírhedt betörő tolvaj, kit a budapesti törvényszék harmadfél évre ítél, megszökött börtönéből. Úgyesebb, mint Schönfeld Jakab és társa, mert ennek már egy hónap óta ütök a — nyomát, és máig se fogták el.

— **Zsidók által meglepott idegen.** Egy stuttgarti kereskedő érkezett a napokban Temesvárról a fővárosba és azonnal tovább utazott Bécs felé. Budapest és Vác között a vidék szépségeiben gyönyörködve, kisérsélszóra-kozott. — Ez alkalmat két zsidó fiatal ember felhasználta és az idegen pénzét — 600 forintot — ellopta. — A lopást az idegen a legközelebbi állomáson észrevelte ugyan, de már későn, mert a két jómadár kilebent a kocsiból. A kárvallott nyomban visszament a fővárosba s a rendőrségnél jelentést tett. — A rendőrség azon utazó zsidó zsebmetszők között keresi a tetteseket, a kik folyton utaznak és a vasuti utasok fosztogatásából élnek. A rendőrség személyesen ismeri a zsidó zsebmetszők e faját, tudja, látja, a mikor utra kelnek és visszaérkeznek, — mindamellét még sem tehet ellenök semmit, mert tetten éres esetén kívül szabad kójutazást biztosított minden hamis játékosnak és zsebmetszőnek a — Csemegi-codex.

— **Zsidó betörők.** Említettük, hogy f. év január havában két hírhedt zsidó fegyencz,

Schönfeld Jakab és Stern Vilmos, Budapest a kerepesi-úti feyházból, hol Spangákat felakasztották, megszökött és másnap gróf Ráday Pál földi-utcai lakásán betörést kísérelt meg fényes nappal. — A gróf éppen otthon volt gróf Forgách Béla vendégével. A zajra elősiettek és nyakon csipték a betörőket, mielőtt odább állhattak volna. — E gaz zsidókat azután a rendőrség vette kezébe s átszolgáltatta őket a törvényszéknek. A törvényszék Schönfeldet 3 évi, Stern Vilmost 6 évi feyházra ítélte. A póru jár zsidó betörők egy napi szabadság után visszakerültek ismét a feyházba.

— **Zsidó sógorok.** Eddigél a zsidók úgy voltak ismeretesek, hogy a mint geschäftbeli vélemény eltérés forog fenn közöttük, azt kölcsönös leköpés vagy felpofozás által egyenlítik ki és aztán — szent a barátság. — Bizonyos Weinthal Jakab budapesti házáló új divatot kezdett. S nem köpte le, se meg nem pofozta Deutsch nevű sógorát, hanem úgy vágott a fejéhez egy sörös kancsó, hogy ezt menten a kórházba vitték, a hol másnap meg is halt. A talmudi törvényektől eltérő Weinthal Jakabot, a sórgyilkost a Fortunába zárták, de nem soká maradt ott. megörült s e miatt a tébolydába kellett vinni. Az E—s. czimű sakter lap egy hétig hullatta könnyeit e szomorú zsidó tragoedia fölött.

— **Sikkasztás és hamisítás a budapesti hordárok egyleténél.** Ropant felháborodást idézett elő a fővárosi hordáregyletben a Fleischer Armin egyleti zsidó titkárról tegnap kiderült nagymérvű sikkasztás és könyvhamisítás. A nyomban megejtett rendőri vizsgálat a titkár büiönös visszaéléseit, melyeket hosszú idő óta gyakorolt s hamis bejegyzésekkel palástolt teljesen konstataáltatott. A budapesti hordárok között a kiderült tény rendkívüli felháborodást idézett elő, fölötté nagy a geseres, mert hát hordárok 99 procentje — zsidó.

— **Felpofozott zsidó tolvaj.** Ernusz Kelemen országgyűlési képviselő lakását a napokban kirabolták. A tettesek egyikét, bizonyos Schneider Móriczot a budapesti rendőrség letartóztatta. Miután a zsidó szemtelenül viselte magát a rendőrtisztviselő előtt ez hatalmasan felpofozta a zsidót. A főkapitány más tisztviselőnek adta át az ügyet s a rendőrtisztviselő ellen vizsgálatot rendelt. Kiváncsian várjuk, vajjon az „Alliance Izraelit” nem teszi-e magáévá az ügyet s nem bizza-e Ötvös Károlyra Schneider Móricz ügyét.

— A „Somogy” mult számában dübtölt tájékozót nyilatkozatot eszt meg valami bujkáló fráter Lutor, a városi szolgák vezetője nevében. Állítólag azért haragszik oly nagyon, hogy a Népjog mult száma megrökt a városi rendőrség tapintatlanságát, melynek folytán oly bajba keveredett, mielőtt tettepen szabadította ki „tekintélyét” a katonai őrhárta. Nos, hát a mi hírünk igaz, s ez igazság mellett nagyon lényegtelen azon körülmény, vajjon Lutor az aranyos egyenruhában volt-e, vagy nem. Hanem hát mi ezzel a Lutorral nem foglalkoznánk még akkor sem ez uton, ha szontalan tyradák helyett sérteni bátorodnék is bennünket, — mert a „Népjog”-ról külbmb emberek is tisztességgel szoktak nyilatkozni; de azt, ki dühöngésének szabad folyást engedendő, elég hitvány volt egy szegény szolga háta mögé bujni, olyannak hisszük, kinek a saját erejétől és tisztító tüztől sok oka van félni. Hiába való dolog! mi hivatásunkhoz képest nem hallgatunk, s a visszélést nem tűrjük; gyűjtjük az adatokat, nem passzióból, sem „kárörömből” (mi örömlünk is lehetne egy szegény ördög bajában!?), de hirlapirói kötelességből: megvárjuk az idejét, mikor majd a bujkálóról is lerántjuk a leplet. A dolog természeténél fogva a „Somogy” nyil-terére további szavunk nincs.

Országgyűlés.

Egybegyűltek tehát ismét a hon atyái, hogy bevégezzék az utolsó ülészek teendőit is; már t. i.: hogy jól-rosszul ledarálják azt a leezkét, melyet Tisza Kálmán ur nekik felad. Mázor is keseresen megy a dolog, hát most, midőn a képviselő urak kilencztedrésze egyre azt hánytorgatja, leszek-e, nem leszek-e? Nem csoda tehát, ha csak itt-ott szállingózik egy az urak közül s a ki megjelenik, az is a hirlapok választási híreit olvasgatja.

Tárgyalják tovább az ipartörvényjavaslatot, itt-ott adnak be egy-egy módosítást, melyet azután a t. ház nem fogad el. Azaz, hogy egyet mégis elfogadott, még pedig Irányinak a vasárnapi munkaszünetre vonatkozó módosítását, mely indítványát Irányi »a valóság erkölcsi érzelmek ápolásának» szükségével indokolta. S itt nemcsak az volt nevezetes, hogy általában oly indítvány fogadtatott el, mely az ellenzék részéről tette, hanem még az is, hogy gr. Szécheny Pál szakminisztert, Tisza Kálmán és Pauler Tivadar minisztertsársai segítették leszávzni; ugyanis: gr. Szécheny Pál ur az újabb időben iparkodik a zsidó szeretetben mindenkit egy lóhoszszal megelőzni, nagyon kardoskodott tehát ezen tisztán keresztény szellemű áthatott indítvány ellen; annyira ellenzte, hogy ezt még Tisza Kálmán is megsokalta s elene nyilatkozott; Pauler Tivadar miniszter urnak a keresztény erkölcsstanon alapuló nézetit eléggé ismerjük, hogy szavazatát természetesen találjuk. Hanem hát nem addig

van ám a dolog, a kik az előjeleket észlelni szokták, ebből is azt következtetik, hogy gróf Széchenyi Pál nehezen lesz örökös miniszter. (Mit szólnak majd akkor a kovácsműhelyes kaposiak?) Az sem utolsó dolog volt, mikor gr. Zichy Jenő, az iparosok grófja, ellene szavazott azon módosítványnak, hogy a mester s tanonc közötti szerződés bélyegmentes legyen; annyira neki hevült a kormánypart, hogy már annak decretálását vártuk, hogy a stemplit nemcsak a papírosra, hanem a tanonc — homlokára is fel kell ragasztani.

A tanoncok túleröltetéséről szóló 65 §-nál Csanády Sándor indítványozza, hogy a tanonczot csak a 12 órai munkaidő egy negyedében szabadjon éjjeli munkára alkalmazni. Gr. Széchenyi Pál miniszter ur el-elenti ezt is; hát miért ne ellenezné, hisz a grófi urfiak mostanában legalább nehezen lesznek még iparos tanoncok. A tárgyalás tudósításom elküldéséig az ipartársulatokról szóló §-ig haladt, itt gr. Zichy a kényszer társulatokat indítványozta.

Tiszta Kálmán jelentést tett, mely a hétfői ülésben, a kormány marha győzelméről, s ki-magyarazta, hogy nem is a magyar kormány, hanem az osztrák győzött; amennyiben rendeleteit visszavette. Hát a mi azt illeti, mi azt hisszük, hogy e kérdésben ismét — mint annyiszor — sem a magyar, sem az osztrák kormány nem győzött, hanem győztek a zsidók.

VIDÉKRŐL.

Endréd, ápril 16.
Tekintetes Szerkesztő ur!
Azt újságolják, hogy egy környékünkbeli kiváló állású egyén zsidó orvossal orvosoltatta magát. Véletlenül egy keresztény ismerőse — a ki széles ismereteiről a gyógyászat terén híres, — meglátogatta. Ezen látogatása alkalmával a gyógykezelő zsidó rendelőnyét megvizsgálja, s azt találja, hogy az, az abban rejlő nagymérvű mérge miatt veszedelmes.

E felett csodálkozni valónk egy csepp sincs, mert hiába a zsidóknak vallása parancsolja ellen ségeit pusztítani?

A szegény földmives népet ugyan kifogja az illetén pusztítás ellen védelmezni?

Ki vigyáz, vagy ellenőri a földmives nép gyógykezelését, a szülési esetek felett, ki ellen-őrökdi?

Hány ember pusztulhatott már el a mérge hatása alatt? É hány szülő anya a szülési fájdalmak következtében? Isten annak a meg-mondhatója!

Ami az uszora megkimélt, meg a vitriolajos pálinka, nemde azt a zsidó doktorok végzik el? Azok nem tartoznak beszámolni senki életéért itt e földön; még kevésbé másvilágon, kivált ha az elpusztított nép hozzá gójm!

Ki gyakorolja a szegény földmives népek személy és vagyonbiztonsága felett az ellenőr-zést a zsidókkal szemben?

Beszélik, hogy antisemita követet választanak; igen ám, de ha ez ideig még színe világát sem láttuk, vagy hallottuk. Pedig ugyancsak most kellene a segítség a szegénységnek a mikor a kataszterrel új adóemelést küldött aján-déku számunkra a kormány.

És még nagy szerencse, ha azt, ki felszólalni akar, ki nem verik a községbázából, mert nagy-on unalmas az e féle pénztelen munka!

Köttse, Karád, stb. ugyan — mit gondolnak? Meg kell útni a dobort! bizom Istenünkbe és választó közönségünk határozottságában, győzelemre jutnak zászlaink.

Lám, mily nagy tévovás a kormánypárton! nem mernek jelöltet megnevezni. Nem biznak a győzelemben.

Csak bátran ki a zászlóval, vagy ha nincs, ki a zászlót meglöbögtesse — mehetünk — Palesztinába mi!

Itt az ideje, ki kell rukkolni a színnel, elég volt a várakozásból már most tenni is kell! Adánd, Ságvár, Kiliti; — Szatszger pénze ott sem teszi, mert mihaszna a pénz ha ő maga német!

Csak jöjjön el a te napod: antisemita követ jelölt; vége a kormánypártnak, de meg a sak-terpártnak is ám!!! —

A baj nem jár egyedül. E hó 11-én borsó nagyságu jég esett — a gyümölcsösökben nagy kárt tett; gyümölcsünk tehát kevés lesz.

Zsidaink azonban egészségben megvannak, csak Wiener Jakab zsidó uraságnak van egy kis baja, de majd talán kiheveri: ugyanis a kir. tábla — Szabó Dániellel perben, mely ügyben 7-szeri tárgyalás folyt, — háromnapi fogság és 30 frt pénzbüntetésre ítélte.

Mindketten kevesellették a büntetést (?) tehát mult hó 12-én ítélet kihirdetése alkalmával fellebbezéssel éltek.

Már csak azért is megérdemelné a jordán uraság, hogy megtoldassék az ő büntetése, mert még a királyi bíróság megvesztegetheté-sének lehetőségével is elég szemtelen kérkedni. Legközelebbi levelemben talán már élénk választási mozgalomról tudósíthatom a Népjógot.

Balaton felvidék, ápril 15-én.

Tekintetes szerkesztő ur!

A tapolcai választó kerület antisemita ér-zelmű polgárai f. hó 14-én népes értekezletet tartottak. A pártértekezlet összehívása rendes nyomatott felhívásokkal történt, melyek a vá-

Laptulajdonos és kiadó SZALAY IMRE

lasztó polgárok közt kiosztván, mindenki meg-
győződhetett az értekezlet fontosságáról.

Habár a meghívó kissé későn küldött szét
mindamellet a megtartott értekezleten töme-
gesen volt jelen egy a központi polgárság mint
a vidéki közönség.

A pártértekezletet férfias higgadság, ko-
molyosság jellemezte. Mem csillogtak holmi
czipra phrázisok, nem zudultak szitkok a kor-
mány és a zsidóság pártjára.

A szónok Vadnay Andor ur volt. Ő az
észhez akart szállani, a magyar nép becsületes
türelmére áppellálván, nemcsak hogy került
mindent mi izgalmat szülhetett volna, hanem
nagyhatású beszédével a nagyszámu közönsé-
get higgadságra a közös ellenséggel szemben
békétüresre intette.

Szónok hangsúlyozza a kormány bel és kül-
politikájának káros voltát, valamint esetetle-
t a zsidóság mai álláspontját a ker. társada-
lomhoz. Hosszu beszédében jellemezni igyeke-
zett a mostani kormány és a zsidóság ural-
kodásának minden következményeit. Határo-
zottan kijelentette, hogy az antisemitismus ér-
dekében oly ember kell a gátra, a ki önzete-
nül hazafiasan és bátran szembe mer nézni az
uralkodó zsidó politikának, kinek őszinte szava
és számításba eső akaratja van.

Volt egy kis epizód is, mely legkevesebbet
von le ez ünepélyről.

Azután a végrehajtó bizottság megválaszta-
tott, melynek hivatása leend a tapolcai választó
kerület, független antisemita* elveinek meg-
felelő képviselőjelölt kijelölése. Szepezi.

KÜLÖNFÉLÉK.

A csillagos ég. Oly pompásan ragyog felénk
s éppen most annyi érdekeset nyujt, hogy
megérdemli, miként a természet csodáinak
bámulója megfigyelje. Azon négy planeta,
melynek fénye az álló csillagokét jóval fe-
lülhaladja, s melyek naprendszerünkben a leg-
nagyobbak, — a mi csak ritkán történik —
együtt ragyognak az esteli égen. Legpompá-
sabb a csillagos ég 8—9 óra között. Nyugaton
a csillagok legszebbike a Venus, az esthaj-
nal csillag ragyog. Már hét óra tájban közvet-
lenül a napnyugta előtt szabad szemmel lát-
hatjuk; 8—9 óra között legfényesebb s 10
óra tájban lenyugszik. Valamivel magasabban
áll a vörös fényű Saturnus rendszerünk
legérdekesebbje, nem mesze tőle Jupiter rendszerünk
legnagyobb planétája, melynek köb-
tartalma a planetákat összevéve felülhaladja,
kékes, fehér átható fényéről könnyen felismer-
hető. Ezt követi követi közelzomszomszágában
Mars feltűnő vörös fényével.

Alomtalanág. Orvos: „hogy van ön az
alvással edes barátom? B e t e g: „Bizon nem
igen jól orvos ur, csak reggel felé alhatom
egy keveset. Orvos: „Az bizony kevés, mit
gondol ön honnét származik e nyugtalanság?
B e t e g: „No tudja a tens ur, hát éjjeli ór
vagyok.”

Különös házaspár. Évekkel ezelőtt Ohio-ban
összeperelt a férfi feleségével, egyik szó a má-
sikat adta, míg végre annyira összeveszték,
hogy fogadást tettek, miként nem fognak többé
egymással beszélni, mit azután egész a leg-
közelebbi napokig meg is tartották. A feleség
a ki már 60 éves volt, halálát érzéven köze-
ledni 25 óta először szegte meg fogadását s
férjéhez fordulva szöli: „Tamás azt hiszem
meghalok! De jobban lett s most az öregek
egyre csacsognak mint egykor fiatal korukban,
Egyébként egészen jól éltek együtt, csak nem
szóltak egymáshoz. Erre aztán a szomszédok
egyhangulag megállapodtak abban, hogy a
békés együttlétekné éppen e szótalanság volt
az alapja.

A gyáva. Egy állat szelidítő hajba kapott
feleségével éppen az oroszlanok ketréceze előtt,
az asszony nem röst, kapja a közelben levő
söprút s férjének ront, mire ez kitarja az orosz-
lanok ketréczét s gyorsan beugrik magára
zárva az ajtót. „oh te gyáva!” kiált reá az
asszony megvetőleg s diadallal távozva a bódéból

KÖZGAZDASÁG

— A Nagy-Atádon május hó 18. 19-én tar-
tandó állat és gazdasági eszköz kiállításra a
bejelentő határidő lejárt; jelentkezett 84 kiállító
Bejelentetett pedig: magyar fajtu marha 95
drb, nyugoti magyar fajtu marha 39 drb,
hizott marha 6 drb, tenyész és munkásló 102
drb, tenyész birka 225 drb, hizott birka 26
drb, tenyész sertés 32 drb, hizó sertés 7 drb,
kecske 2 drb, baromfi 20 drb, különféle gép
85 drb.

Vetések állása. Az őszi vetések átjában
kielégítő, a helyenkénti panaszoknak is a
beállott eső véget vetett. Baranya, Bihar, Po-
zsony, Mosony, Fehérvár és Tolna megyékben
az őszi kintűnek. Gömör, Ung és Zalában
ritkásak. Temes megyében a legjobb termésre
van kilátás. Beaterceze Naszod vidékén szinte
jogosult a jó reményesség, itt a gyümölcs fák s
szőlő tökéleg nem mozdulnak, de a tava-
szikat elvetették. Nográd, Sopron és Vasban
az árpa szenvedett az utóbbi fagy által, Te-
mesben ellenben az is pompás. A buza Komá-
rom, Vas, Nográd, Somogy, Mosony és Tren-
csén megyékben igen szépen áll. Ellenben a
rozs, Somogyban, Zalában, Trencsény, Mosony,

Komáromban s Háromszékben ritka, részben
a fagy következtében hibás. A repczét Arad-
ban a Meligethes aeneus pusztítja, Veszprém,
Bácsbodrog, Tolna s Nográdban pedig helyen-
ként megfagyott. Jász-Nagy-Kun-Szolnok
megyében rozsdá mutatkozik. A kukorica ve-
tés itt ott kezdetét vette. A gyümölcs fagy ál-
tal kiválóan Békés, Csongrád, Baranya, To-
rontál, Temes, Pest, Bácsbodrog, és Mosony
megyében szenvedett.

Meteorologikus észleletek sze-
r-ent egész közép Európát a napok-
ban fagy fenyegette a veszedel-
met, azonban a beállt esőzés elhárította.

A pozsonyi marhavásár első napjára a kö-
vetkező hízalók küldöttek ötröket; Grünvald
Ó-Budáról 36 drb, Schick M. és fia Bpestről
24, Pick Temesvárról 21, Temesvári szeszgyár
50, Stern Ignász Uj-Pest 32, Friedmann és
Steinbach Temesvár 20, szeszgyár Lugos 60,
Linczer és fia Bpest 36, Weiner Wilmos La-
hotta 14, London Samu Somfal 14, Zell és
fia Brassó újváros 21, Lederer és Kálmán
Nagy-Várad 39, Neuman testvérek Arad 92,
Brüll Lipót 18, Löblé Herman 19 Nagy-Várad
Mendell Farkas Szász-Régen 16. Bukovin-
ából Schmiedt és Stein Csyrész 30. Tanulságos
névsor, a ki tanulni akar belőle, eleget tanulhat.

Kaposvári piaczi árak.

— április hó 15. —

Buza	9 frt —
Rozs	7 frt 50
Kukorica	6 frt —
Árpa	7 frt —
Zab	6 frt —
Hajdina	7 frt —
Métermázsánként.	

Szerkesztői üzenetek.

K. K. P. J. Bizon, hogy sajtó per lenne annak a
vége; mert hát a mai világban nezi elég ám csak
igazat mondani.

O. K. Köszönjük, alkalmitag felhasználjuk.
Z e r u s. Ha a balatoni Zephirek(?) ellenünk nem
esküsznek személyesen szorítottunk volna kezét a na-
pokban. Kérünk valamit abból a javából.

S z i l l i. Ajánljuk figyelmébe lapunk mai száma-
nak „Választási mozgalmak” rovatát. Ez magyarázza
meg miért nem adtuk a levelet.

S z i g e t v á r. Ádunk a mint vettük. A kérdéses
passus a kéziratban nem volt. Legalább nem a hoz-
zánk küldöttben. Oly sajtó hiba külföldben sem igen
fordulhatna elő, s ha előfordult, az illető bizonyosan
kiigazítását sürgette volna.

K. J. B. M. L. Sz. Az időközben történtek kijel-
lentett szándékunkon mit sem változtattak. Kérjük
továbbra is a szíves támogatást.

G y ü l e s é s z. Az egész évi előfizetést kiadóhiva-
tunk köszönettel nyugtázza.

Szerkesztésért felelős:

S z a l a y K á r o l y.

Magánhirdetések.

Széchenyi-tér 6-ik sz. Fischer Lipót bórkereskedő Széchenyi-tér 6-ik sz.
a rom. kath. Szentegyház a rom. kath. Szentegyház
átellenében. KAPOSVÁROT T. átellenében.

Ajánlja legolcsóbbnak és legjobbban ismert bórneumit gyári áron és pedig:

Barkás és czugos tehénbőrt.	Barkás czugos sima és vichs pittlinget.
Sima és barkás zergebőrt.	Sima és barkás borjubőrt.
Fényes kecske és moltonbőrt.	Zöld, piros, testszinű és sárga bélésbőrt.
Fehér irha és fehér szatyánt.	Angol bélésbőrt és brüszlibőrt.
Borju lag és orosz labbőrt.	Fekete birka- és szines labbőröket.
1. 2. és 3-szor cserzett hazai kézziményű talpakat.	Vörös hemlok angol bivalhát és olasz-talpakat.
Blank és huzzo bőrt.	Zakl és orosz bagaria bőrt.

Továbbá gyári árak mellett kaphatók mindennemű csizmadia és cipészkelekékek mint:

Angol Lasting (brunel)	Vásznak, huzzok és czuggok (bel skülföldi)
Minden csak létező számozok.	Kaptafák, faszeg, külföldi fonálfélek.

Végre ajánlom nagy raktáromat gépszijakban készített Lasting felsőrészekben és mindennemű bórkiavágásokban, legjutányosabb ár felszámításban.

Jó hirnevem kezesekeri a legpontosabb kiszolgálásért, postai megrendelések a legnagyobb figyelemmel utánvétel mellett eszközöltetnek.

Legolcsóbb bevásárlási forrás Somogy megyében.

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat!

500,000 márka főnyereményt ígér kedvező esetben a leg-
jobb hamburgi nagy pénzsorsjáték, mely a magas
k o r m á n y által jóváhagyottat, biztosítottat.

E me újabb játékteervezet előnyös berendezése
abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorso-
lásban 100 000 sorsjegy 50 500 nyereménynek kell bízni történni, ezek között vannak
főnyeremények esetleges 500,000 r. márka, illetőleg

1 nyerem. á m. 300,000	2 nyerem. á m. 50,000	253 nyerem. á m. 2000
1 nyerem. á m. 200,000	1 nyerem. á m. 30,000	6 nyerem. á m. 1500
2 nyerem. á m. 100,000	5 nyerem. á m. 20,000	515 nyerem. á m. 1000
1 nyerem. á m. 90,000	3 nyerem. á m. 15,000	1036 nyerem. á m. 500
1 nyerem. á m. 80,000	26 nyerem. á m. 10,000	29020 nyerem. á m. 145
2 nyerem. á m. 70,000	56 nyerem. á m. 5000	összesen 19,463 nyer. á m. 200,
1 nyerem. á m. 60,000	106 nyerem. á m. 3000	150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Ezen nyereményekből az első osztályban 400 sorolattik ki 157,000 m. összeg-
ben. — Az 1 oszt. főnyeremény 50,000 mt. tesz s a 2-ikben 60,000, a 3-ikban 70,000,
a 4-ikben 80,000, az 5-iben 90,000, a 6-ban 100,000, a 7-ikben azonban esetleg 500,000,
illetőleg 300,000, 200,000 stb. márkára emelkedik. — A nyereményhuzások tervsz-
rűleg hivatalosan vannak megállapítva. — Ezen nagy, az állam által biztosított pénz-
sorsjáték legközelebbi nyeremény huzásához

1 egész eredeti sorsjegy	3.50 frt o. é.
1 fél „ „	1.75 frt o. é.
1 negyed „ „	90 kr. o. é.

Mindennemű megbízások, a pénz beküldése, postautoni fizetés
vagy az összeg utánvétele mellett rögtön a leggodosabban teljesítetnek,
mindenki az állam czimerével ellátott eredeti sorsjegyet tőlünk saját ke-
zeibe kapja.

A megrendelésekhez szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltek, melyek-
ből egy a nyeremények beosztása az illető osztályokra, mint szintén az illető betétek
is megláthatók és minden huzás után érdekelt feleinknek felhívás nélkül megküldjük
a hivatalos huzási lajstromot. Kívánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megte-
kintés végett bermentae, és készek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyet az
összegnek visszafizetése mellett huzás előtt visszavenni.

A kifizetések tervszerűn pontosan s az állam jóállása mellett történnek.

Csoportoztatunk mindig a szerencse kegyeltje volt és érdekelt feleinknek gyakran
a legnagyobb nyereményeket fizettük ki, többek között 250,000, 100,000, 80,000, 60,000,
40,000 stb. márkával.

Egy ily, a legszolidabb alapokra fektetett vállalatnál előreláthatólag mindenütt
a legelőkelőbb részvétre lehet bizon számítani s kérjük ennélfogva, hogy minden meg-
rendelést teljesíthessünk, a megrendeléseket már is minél előbb, de mindenesetre
f. é. ápril 30-ika előtt egyenesen hozzánk beküldeni.

KAUFMANN és SIMON bank- és váltó-üzlete Hamburgban.

U. i. Ezennel köszönetünket nyilvánítjuk az eddig megajándékozott bizalomért, s
midőn eme újabb sorsjáték kezdetével a részvételre felhívókn, ezental is igyekezni
fogunk, állandóan pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatás által igen tisztelt érdekelt
feleink teljes megelégedését kiérdemelni.

A fentebbiék.

Kaposvárot 1884. nyomtatott Hagelman Károly könyvnyomdájában.

4. é.
Kaposvár
Megje
Egész év
Fél évre
Negyed
Eg
Könyvk
Bár a
társadalom
folytonos
gal elég
létének és
dött har-
ki; kétség
annál köi
tokkal va
ponként v
ség fő ok
cipatió,
dóság tel
Ha val
gető vesz
lomból, e
munkához
Szegén-
zetünk, a
tanúsága
szesülhet
megelége
Ha köi
hogy jel
vesztett ál
nek tulfe
által rom
Mióta a
vényyé v
alatt ny
annyira n
ket, anny
rugékony
hazája s
nak való
lett merül
terhek el
eredhető
De hála
lom nem
elszántság
teremtett.
A nép i
tisemitsim
És azon p
T
Két háro
ról csak ne
ben ismerő
üzleti össze
nemes fajrok
sőt sikerült
egyik Yach
Ideje legn
lyiségében t
nalmányozt
Nem csoda,
sen elszedül
hasonlitani.
Közben t
vart jármű
kittünőségét
kiábrándult,
sottakból, h
nak csak eg
valamire va
hetne hajó
Ezen s ha
gondolkodó
szik, ha az
ban tölti?
egy költethi
mint kipró
majd fel egy
fog az neki.
Valóban v
rozott dolog
beli tehetsé
illő nevet ad
büszkélkedik
„Hableány”,
hajója, „Gou
séből sejtsek